

и да сѧ произлѣзли отъ чрѣсла-та Авраамовы; Но той, който не ся водяше отъ тѣхній-ть родъ, зѣ десетъкъ отъ Авраама, и благослови тогозъ ^дкайто имаше 7 обѣщанія-та: А безъ всяко противорѣчіе по малко-то ся благославя отъ по голѣмо-то. И тута земать десетъкъ человѣци смырти; а тамо зема ^втой за когото ся 9 свидѣтельствува че е живъ. И така да рекж, самий-тъ Левій който зема десетъкъ, 10 даде и той десетъкъ чрѣзъ Авраама; Защото бѣше още въ чрѣсла-та на баща си, 11 когато го срѣтихъ Мелхиседекъ. И тый ^жако бѣ было съвѣршенно-то чрѣзъ Левитско-то священство, (защото народъ-ть подъ него прѣ законъ-ть;) каква нужда вече да ся привидитъ другъ священикъ по чинъ-ть Мелхиседековъ, и да ся не 12 зува по чинъ-ть Аароновъ? Защото когато ся промѣнила священство-то, по нужда 13 става промѣнене и на законъ-ть. Понеже тойзи, за когото ся говори това, принадлежи на друго племе, отъ което никой 14 не е приближилъ до олтаръ-ть. Понеже е явно че отъ ^илеме-то ^жудино произлѣзе Господь нашъ, за което племе Моисей нищо не говори за священство. И още по-вече е явно, защото по подобие на Мелхиседекъ, вѣстата другъ священикъ, Който не бы по законъ на пътскъ заповѣдъ, 15 но по силѣ на бесконеченье животъ; Защото свидѣтельствува и казуза: ^и „Ты си священикъ въ вѣкы по чинъ-ть Мелхиседековъ.“ Защото става унищожене на по прѣднїхъ-тѣ заповѣдъ ^ипоради пнейн- 16 тѣ слабость и бесполезность; (Понеже ^жако законъ-ть не доведе нищо въ совѣршенство,) а ^истава привождане на единъ по добрѣ ^жадеждѣ, чрѣзъ коико ^жприближавами при Бога. И споредъ колкото не 17 е бывалъ священикъ безъ заклѣваніе, (Защото тѣ станжхъ священици безъ заклѣваніе, а той съѣзъ заклѣваніе, чрѣзъ тогото който му казува: ^и, Заклѣ ся Господъ и нѣма да ся раскае: Ты си священикъ въ вѣкы по чинъ-ть Мелхиседековъ,“) 18 22 Толкозъ на по добрѣ завѣтъ ^ипоручникъ 23 станихъ Иисусъ. И наистинѣ тѣ сѧ были мноzина священици, защото имъ вѣзбраниша смырти-та да прѣбаждатъ ^ичинъ- 24 тѣ си. Но той, понеже прѣбаждва вѣчно, имъ священство което не прѣходида на другого; За това и може съвсѣмъ да спасава тѣзи които чрѣзъ него приходжатъ при Бога, понеже е всякога живъ ^ида хо-

26 датайствува за тѣхъ. Защото такъвъ първосвященикъ подобаваше намъ, ^ипрѣпобденъ, незлобивъ, непороченъ, отлаженъ отъ грѣши-тѣ, който е станжалъ по ^ивысокъ отъ небеса-та; Който нѣма всякой день нуждѣ, както първосвященици-тѣ, да приноси жертви ^ипърво за свои-тѣ си грѣхове, ^ипослѣ за грѣхове-тѣ на народъ-ть; защото ^иединъ-тѣ стори това като принесе себе си. Защото законъ-ть поставя първосвященици ^ичеловѣци, които иматъ немощь; а слово-то на заклѣваніе-то което е слѣдъ законъ-ть постаги Сынъ-ть, ^икайто е совѣршено въ вѣкъ.

ГЛАВА 8.

1 А оглавленіе-то на това което говоримъ е, че нѣй имамъ такъвъ първосвященикъ, който ^исѣдї на величественій 2 тѣ прѣстолъ на небеса-та, Служителъ ^ина святилище-то и ^ина истинѣ-тѣ скринѣ, коико е Господь въздигналъ а не человѣкъ. Защото ^ивсѧкъ първосвященикъ ся поставя да приноси дарове и жертви; за това нуждно ^ида имъ и той нѣщо 4 което да приноси. Понеже ако бѣше на землѣ-тѣ, не щѣше нито да е священикъ, защото имъ священици които приносятъ 5 дарове-тѣ по закону. Които служатъ въ образъ и ^исѣнкѣ на небесни-тѣ, както бы открыено Моисею, когато щѣше да направи скринѣ-тѣ; Защото же ^и„Гледай,“ казува, да направи всичко-то по образъ-ть 6 които ти би показанъ на горѣ-тѣ. Но сега, Христоъ ^иулучи толкозъ по прѣвъходно служеніе, споредъ колкото е и ходатай на по добрѣ завѣтъ, който е узаконенъ на по добри обѣщанія. ^иЗащото ако бѣше онзи първъ-тѣ заѣтъ безъ недостатъкъ, не бы ся искало място за втори-тѣ. Защото като ги укорява, казува: ^и„Ето идѣтъ дни, казува Господъ, и ще направи новъ завѣтъ съ домъ-ть Израилевъ и съ 9 домъ-ть Гудинъ; Не по завѣтъ-ть който направихъ съ отцы-тѣ имъ въ день-ть когато ги хванихъ за рѣка да ги изведахъ отъ землѣ-тѣ Египетскѣ; защото тѣ не устояхъ въ завѣтъ-ми, и азъ не радихъ 10 за тѣхъ, казува Господъ. Защото ^итойзи е завѣтъ-ть който ще завѣщаѣтъ съ домъ-ть Израилевъ слѣдъ онѣзи дни, казува Господъ; ще вложи мои-тѣ законы въ умъ-ти имъ, и ще ги напишатъ на сърдца-та имъ, и ^ище имъ бѫдѫ Богъ, и тѣ ще ми

^и Быт. 14; 19.
^и Рим. 4; 13. Гал. 3; 16.
^и Гл. 5; 6; 20.
ж Гал. 2; 21. Ст. 18, 19. Гл. 8; 7.
з Иса. 11; 1. Мат. 1; 3. Іук. 3; 33. Рим. 1; 3. Отк. 5; 5.
и Кол. 110; 4. Гл. 5; 6, 10. 6; 20.
и Рим. 8; 3; 4. 1 Тим. 2; 5.
и Гл. 9; 24. 1 Іован. 2; 1.
и Гл. 4; 15.
и Ефес. 1; 20. Кол. 3; 1. Гл. 1; 3. 10; 12. 12; 2.
и Гл. 9; 8, 12; 24.

^и Гл. 9; 11.
^и Гл. 5; 1.
^и Езес. 5; 2. Гл. 9; 14.
^и Кол. 2; 17. Гл. 9; 23. 10; 1.
ж Иех. 25; 40. 26; 30. 27; 8.
Чис. 8; 4. Аѣтн. 7; 44.
з 2 Кор. 3; 6, 8, 9. Гл. 7; 22.
и Гл. 7; 11, 18.
и Ер. 31; 31 до 34.
и Гл. 10; 16.
и Зах. 8; 8.